

POSELSTVÍ PAPEŽE
JANA PAVLA II.
K XXXV. SVĚTOVÉMU DNI
SDĚLOVACÍCH PROSTŘEDKŮ
27. KVĚTNA 2001

VYDAL SEKRETARIÁT ČESKÉ BISKUPSKÉ KONFERENCE

PRAHA 2001

(PRO VNITŘNÍ POTŘEBU)

Téma: „Hlásejte ze střech“
Evangelium v době globální komunikace

1. Obsahem tématu, které jsem zvolil pro letošní Světový den sdělovacích prostředků, jsou přímo Ježíšova slova. Jinak by tomu ani být nemohlo, protože hlásáme jedině Krista. Máme na paměti jeho slova prvním učedníkům: „Co vám říkám ve tmě, povězte na světle, a co se vám šeptá do ucha, hlásejte ze střech“ (Mt 10,27). Pravdu o Ježíšovi jsme vyslechli ve skrytu srdce a nyní máme tuto pravdu hlásat ze střech.

V dnešním světě je většina střech poseta spoustou antén, jejichž prostřednictvím jsou vysílány a přijímány zprávy všeho druhu do každé a z každé světové strany. Je velmi nutné zajistit, aby v tomto nesmírném množství zpráv zaznělo Boží slovo. Hlásat víru ze střech dnes znamená dát zaznít Ježíšovu slovu v dynamickém světě sdělovacích prostředků, dát zaznít Ježíšovu slovu jejich prostřednictvím.

2. Lidé všech kultur a všech dob – a jistě tedy i lidé uprostřed současných globálních změn – si kladou stejné zásadní otázky po smyslu života: Kdo jsem? Odkud přicházím a kam jdu? Proč je na světě zlo? Co následuje po tomto životě? (srov. *Fides et Ratio*, 1). Církev v každé době přináší odpověď, která definitivně uspokojuje nejhlubší otázky lidského srdce, totiž samotného Ježíše Krista, který „plně odhaluje člověka jemu samému a dává mu poznat vznešenost jeho povolání“ (*Gaudium et spes*, 22). Hlasy křesťanů proto nikdy nemohou zmlknout, neboť nám Pán svěřil slovo spásy, po němž touží každé lidské srdce. Evangelium nabízí drahocennou perlu, kterou hledá každý člověk (srov. Mt 13,45–46).

Z toho vyplývá, že církev nutně musí prohlubovat své působení v neustále se rozvíjícím světě sdělovacích prostředků. Globální komunikační síť se nepřetržitě rozrůstá a nabývá na členitosti, sdělovací prostředky mají stále zjevnější vliv na kulturu a na její přenos. Zatímco dříve předávaly sdělovací prostředky zprávy o událostech, nyní jsou události často přetvářeny tak, aby odpovídaly požadavkům sdělovacích prostředků. Vztah mezi realitou a médií se tak stává spletitějším. Jde o silně dvojznačný jev, který může vést na jedné

straně k zamlžení rozdílu mezi pravdou a iluzí, zatímco na straně druhé díky němu mohou být otevřeny nevídané možnosti šíření pravdy, která tak může být zpřístupněna mnohem většímu počtu lidí. Úkolem církve je zajišťovat, aby naplnění docházela druhá možnost.

3. Svět sdělovacích prostředků se někdy může zdát lhostejný či dokonce nepřátelský vůči křesťanské víře a morálce. Částečně k tomu dochází proto, že kultura médií je hluboce nasáklá typicky postmoderním pohledem, totiž že jedinou absolutní pravdou je, že absolutní pravdy neexistují, anebo, kdyby snad existovaly, byly by pro lidský rozum nedostupné, a tedy nepodstatné. Z takového pohledu nezáleží na pravdě, ale na „příběhu“. Jestliže něco stojí za zmínku nebo je to zábavné, je pokušení odložit úvahy o pravdivosti téměř neodolatelné. V důsledku toho se svět médií může někdy jevit jako prostředí méně vstřícné pro evangelizaci, než byl pohanský svět v dobách apoštolů. Ale stejně jako se první svědkové radostně zvěsti nevzdali při první překážce, neměli by se vzdávat ani dnešní Kristovi následovníci. I nám je určeno volání svatého Pavla: „Běda mi, kdybych nehlásal evangelium“ (1 Kor 9,16).

Třebaže se svět sdělovacích prostředků někdy může vůči křesťanskému poselství jevit jako nepřátelský, poskytuje jedinečnou příležitost hlásat spásnou pravdu o Kristu celému lidskému rodu. Stačí si připomenout satelitní přenosy náboženských obřadů, které tak často bývají zpřístupněny veřejnosti celého světa, pozitivní možnosti internetu, který může přinášet náboženské informace a vyučovat bez ohledu na bariéry a hranice. Jde o možnost oslovit početnou veřejnost, kterou si ti, kdo hlásali evangelium před námi, nedokázali představit ani v nejodvážnějším snu. V naší době je zapotřebí, aby církve sdělovací prostředky používala aktivně a nápaditě. Katolíci by se neměli bát otevřít Kristu dokořán „brány“ sdělovacích prostředků, aby jeho radostná zvěst zněla ze střech světa!

4. Nesmírně závažné je také to, abychom na počátku tohoto nového tisíciletí měli na paměti poslání *ad gentes*, které církvi svěřil Kristus. Podle odhadů přibližně dvě třetiny z šesti miliard lidí žijících na zemi ve skutečnosti Ježíše Krista neznají. Řada z nich přitom žije

v zemích s tradičními křesťanskými kořeny, kde celé skupiny pokřtěných ztratily živý smysl pro víru nebo se přestaly považovat za členy církve a žijí daleko od Pána a jeho evangelia (srov. *Redemptoris missio*, 33). K řešení této situace samozřejmě nestačí jen sdělovací prostředky; chtějí-li však křesťané na tuto výzvu odpovědět, nemohou svět sociální komunikace opomíjet. Všechny druhy sdělovacích prostředků totiž mohou hrát podstatnou roli v přímé evangelizaci a přivádět lidi k pravdám a hodnotám, jež podporují a pozvedají lidskou důstojnost. Přítomnost církve v médiích je totiž významnou stránkou inkulturace evangelia, kterou vyžaduje nová evangelizace, k níž Duch svatý vyzývá církev na celém světě.

Na toto volání Ducha se snaží odpovídat celá církev; křesťanským pracovníkům ve sdělovacích prostředcích přitom náleží „pro-rocký úkol, určité povolání: vyslovit se proti dnešním falešným bohům a modlám, proti materialismu, hédonismu, konzumismu, malichernému nacionalismu...“ (*Etika ve sdělovacích prostředcích*, 31). Především jim náleží povinnost a privilegium hlásat pravdu – slavnou pravdu o lidském životě a lidském osudu zjeveném Slovem, které se stalo tělem. Mým přáním je, aby katolíci působící ve světě sdělovacích prostředků ještě odvážněji a radostněji hlásali ze střech pravdu o Ježíši, aby ke všem lidem dospěla zvěst o lásce, která je jádrem Božího sebesdělení v Ježíši Kristu, jenž je stejný včera i dnes i navěky (srov. *Žid* 13,8).

Vatikán 24. ledna 2001,
den památky svatého Františka Saleského.

